

[Jane Oksen]

ville være en kolossal håndsrækning til vore ældre, hvis de fik nogle lavere varmeudgifter. Det kunne så kompensere for noget andet. Men vi har endnu ikke lagt os fast på, hvilke besparelser der skal ramme vore ældre. Skal der besparelser til på boligområdet, så skal der i hvert tilfælde kompenseres på en anden måde.

Der er også mange andre steder, hvor vi kunne tænke lidt mere på vore ældre. Vi skal have afskaffet ventelisterne på vore sygehuse. Der er ingen rimelighed i, at ældre mennesker skal gå måske 1½ år med en eller anden skavank og vente på en plads på vore sygehuse.

Det kan ikke nytte noget, at vi i kommuner og amter sparer de forkerte steder. Det går ud over vore ældre, når vi nedskærer hjemmehjælp, når vi nedskærer hjemmesygepleje, når vi ikke giver den hjælp, der er nødvendig.

Om Kristeligt Folkeparti har stillet denne forespørgsel i anledning af kommunevalget, ved jeg ikke. Men vi synes faktisk, det er uheldigt, at man på en eller anden måde forsøger at låse Folketinget fast på nogle dagsordener, som ikke forbedrer det politiske klima, der er i øjeblikket. Vi så meget hellere nogle konkrete lovforslag, når vi har fået finansloven på plads. Det var virkelig noget, der ville gavne vore ældre.

Men noget af det vigtigste for Fremskridtspartiet er at få ventelisterne væk på vore sygehuse, på vore plejehjem og på vore ældreboliger; det betyder uendelig meget for vore ældre. Og dertil en jævn forhøjelse af folkepensionen, således at ældre ikke skal søge om alverdens tilskud, som de alligevel ikke kan finde ud af.

Hele varnehjælpsproblematikken trænger til at komme på plads.

Vi ser også gerne en vis form for privatisering med hensyn til, at ældre kunne passes i eget hjem; vi har et forslag herom senere på dagen.

Det ser desværre ud til, at økonomien i vort land er så ussel, at der ikke er råd til de gode tiltag over for vore ældre, som alle taler om. Det er dybt beklageligt, men vi må prøve at prioritere således, at vore ældre bliver nr. 1 på den liste, der gælder forbedringer. Det vil Fremskridtspartiet i hvert tilfælde arbejde for.

Bjarne Ørum (RV):

Der er åbenbart en vis naturlov i dette høje Ting, der siger, at man ikke må være enig om ret meget, ikke engang om det, man ikke er uenig om.

Ældrepacken, sundheds- social- og sundhedsuddannelserne er man jo – hvis jeg ellers har lært lektien ret – totalt enige om.

Når så fru Jytte Hilden siger om ældredebatten, at det drejer sig om et område, der er uigenkendsigtigt, uoverskueligt, uretfærdigt, hvorfor klandrer man så Kristeligt Folkeparti for, at man godt vil have en langsigtet politik med henblik på forenkling og fleksibilitet?

Ja, jeg må indrømme som gæstepoet her, at der er noget, jeg ikke helt forstår, men det har som regel også noget med forstand at gøre, så det kan jeg jo vende imod undertegnede.

Jeg synes, ældrepolitikken er for væsentligt et område til, at uenigheden skal træde frem foran den enighed, som bør herske på dette område, og som jeg også ved hersker langt hen ad vejen.

Nu er problemet, at man bliver ældre, og det er der altså ikke noget at gøre noget ved, selv om det kan irritere visse. Men man kan udnytte ventetiden, for som jeg ved anden lejlighed har sagt: Det er i tørvej, man skal købe paraplyer.

Hvad er det så, man kan gøre? Der er forskellige områder, hvor man kan indrette sin planlægning med henblik på ældreområdet, og dér er boligforholdene selvfølgelig et af de væsentligste.

Det, jeg bare ikke forstår, er, at man ikke i større grad kan få et mere fleksibelt boligmarked. Hvorfor er det andre, der skal indrette bolig til de ældre? Det var måske en idé, at man fik lov til selv at indrette sin bolig, mens man stadig har kraft og styrke til det.

Nu er jeg i den situation, at jeg til daglig har meget at gøre med ungdomsboligområdet. Jeg kan ikke forstå, at voksgenerationen ikke begynder at tænke på et boligmarked, hvor man indretter ungdomsboliger til sine børn, der får brug for dem i en periode, hvor de skal studere eller uddanne sig, men at man gjorde det så fleksibelt, at man senere i livscyklusen selv kunne flytte ind i disse boliger, gøre det til ældreområde, altså åbne for fleksibiliteten. Med moderne byggeteknik kan det sagtens lade sig gøre.

Men altså det, jeg efterlyser, er større fleksibilitet på dette område, og derfor mener jeg også, at der skal være større fleksibilitet på social- og sundhedsuddannelsesområderne. Jeg glæder mig i hvert fald meget til at se resultaterne af det, der er besluttet herinde i Folketinget.